Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Judecător Manoli Grigore)
Dosarul: nr.2a-3902/23 (2-23018695-02-2a-16102023)

D E C I Z I E

28 martie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Țurcan Ion
Judecătorii Malîi Ala și Dulghieru Dorin
Grefier Lungu Eduard

examinând în ședință publică cererea de apel declarată de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind nulitatea clauzelor contractuale încheiate cu consumatorii,

c o n s t a t ă:

La data de 06 februarie 2023, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ***** prin care a solicitat declararea nulității absolute a pct. 11 Partea I a contractului de credit nr. 121612 din 04.02.2022 în partea în care suma creditului depășește 4.371 euro, pct.11, partea I a contractului de credit nr. 121612 din 04.02.2022, în partea în care dobânda aferentă este calculată din suma creditului ce depășește 4.371 euro, pct.2, partea I a contractului de credit nr.AG6121612 din 04.02.2022, care prevede un comision unic de acordare a creditului în mărime de 10%, pct.4, partea I a contractului de credit nr.AG6121612 din 04.02.2022, care prevede taxa de administrare lunară în mărime de 48,08 euro, pct.10.1, partea II a contractului de credit nr.AG6121612 din 04.02.2022 și a penalității unice de 10 euro din anexa nr.1 la contractul de credit din 04.02.2022, nulitatea clauzei din anexa nr.1 la contractul de credit nr. AG6121612 din 04.02.2022, ce prevede comisionul pentru rezoluțiunea contractului în mărime de 5% din soldul creditului, care a fost rezoluționat la inițiativa *****, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 04 februarie 2022, între ***** și ***** a fost încheiat contractul de credit nr.AG6121612, în temeiul căruia banca a acordat reclamantului un credit în sumă de 4371 euro, până la data de 14 februarie 2027.

Concomitent, la data de 04 februarie 2022, ***** și reprezentantul ***** au încheiat contractul de gaj nr.AG6121612-G, prin care ***** a gajat vehiculul în scopul garantării executării obligațiilor contractului de credit nr.AG6121612.

Susține că contractul de credit încheiat este de adeziune, clauzele acestuia nu au fost și nu pot fi negociate, dat fiind faptul că activitatea de bază a pârâtului este acordarea creditelor către consumatori.

Mai mult decât atât, contractul este tipizat, de adeziune și cade sub incidența art.5 alin.(3) din Legea cu privire la organizațiile de creditare nebancară și Legea privind contractele de credit pentru consumatori, conține un șir de clauze abuzive pasibile de a fi anulate.

Relevă că contractele de credit încheiate cu ***** sunt contracte pre formulate, întrucât ele nu se negociază, acceptarea lor fiind o condiție pentru a încheia orice contract, iar voința clientului se rezumă la a semna sau nu contractul.

Astfel, în temeiul clauzelor contractuale care nu au fost negociate, ***** trebuie să restituie către ***** așa-numită sumă a creditului de 4 808,10 euro, chiar dacă în realitate i-a fost acordată suma de 4 371 euro, dobânda aferentă de 21% anual, care pe toată perioada conform graficului constituie 3 022,35 euro. O altă dobândă camuflată este așa-numitul „comision de acordare a creditului” în mărime de 437,10 euro, o altă dobândă lunară de 48,08 euro, camuflată sub așa-numita „taxă de administrare lunară a creditului” ce constituie 2897,62 euro, astfel dobânda aferentă reală după clauzele impuse de pârât este de 6357,07 euro, iar din aceste considerente DAE constituie 52,34%, fapt ce contravine art.874 din Codul civil.

Astfel, din dobânda totală de 6.357,07 euro, suma de 3.334,72 euro (437,10 + 2.897,62), este camuflată sub diferite comisioane, taxe ce induc în eroare consumatorul la încheierea contractului de credit.

Suma de 3.334,72 euro (437,10 + 2.897,62), constituie 101% din dobânda aferentă declarată sau 76,29% din suma creditului acordat efectiv, nu sunt altceva decât dobânzi ascunse, menite să inducă în eroare consumatorul pentru a-l determina la încheierea contractului cu o dobândă aparent rezonabilă de 21% anual, dar în realitate dobânda este mult mai mare decât cea pe care consumatorul o percepe la semnarea contractului datorită așa-numitor „comisioane, taxe”.

Din conținutul contractului de credit, se reține că comisionul de acordare nu a fost definit clar și aparent se înțelege că este o sumă „chipurile” plătită pentru prestarea unor servicii în procesul de acordare a creditului, fără a indica în ce constă aceste servicii de care ar beneficia consumatorul.

Totodată, nu este definită clar taxa de administrare și aparent s-ar înțelege că este o sumă „chipurile” plătită pentru administrarea creditului fără a fi indicat în ce constă așa-numita „administrare” și ce legătură are consumatorul cu publicitatea pârâtului și costurile suportate de partenerii acestuia.

Astfel, comisionul și taxa au un caracter abuziv și ilegal, care se manifestă ca o dobândă contractuală mascată, or, pentru a pretinde încasarea comisionului și taxei de la debitorul cu statut de consumator, pârâtul urmează să demonstreze necesitatea acestor plăți și să indice cert care este necesitatea și destinația reală a acestor comisioane.

Caracterul semnificativ al dezechilibrului rezultă dintr-un simplu calcul matematic, comisionul și taxa fiind deja incluse în dobânda aferentă, pârâtul suplimentar mai stabilește un comision și taxă de 3.334,72 euro, pentru același scop și este evident că un astfel de „comision și taxă" este în detrimentul reclamantului, creând îmbogățirea fără justă cauză a pârâtului.

Potrivit contractului de credit consumatorului ***** i-a fost impusă o penalitate de 0,5% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere, ce constituie 182,5% anual, totodată și o penalitate unică de 200 Lei, pentru prima zi de întârziere.

Conform prevederilor art.943 alin.(1) din Codul civil, dobânda de întârziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligației pecuniare (capitalului), iar la caz penalitatea de 0,5% pe zi se calculează la dobânda aferentă, fapt ce contravine expres normei menționate și creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, deoarece nu este proporțională cu eventualul prejudiciu al pârâtului.

Totodată, în conformitate cu anexa nr.1 a contractului de credit lui ***** i-a fost impus un comision pentru rezoluțiunea contractului de 5% din soldul creditului, clauză care la fel este abuzivă, deoarece nu este indicată modalitatea de calcul, care este formula, premisele care au stabilit acest comision și ar fi disproporționată reieșind din cuantumul acesteia, or teoretic acest comision poate să constituie 4.000 eei, doar pentru rezoluțiune.

Prin referința depusă (f.d.34 – 41), pârâta ***** a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2023, acțiunea a fost admisă.

La data de 26 iulie 2023, ***** a declarat cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de apel apelanta a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, dat fiind emisă cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, circumstanțele importante ale cauzei nu au fost elucidate pe deplin, instanța superficial a evaluat materialele dosarului, nu a luat în considerație argumentele prezentate, în rezultat, soluția primei instanțe este una neîntemeiată, pasibilă de a fi casată.

Consideră că clauzele a cărei nulitate se cere în prezenta speță nu sunt

abuzive, au fost negociate, iar instanța de fond neîntemeiat a dispus nulitatea acestora.

Susține că contractul de împrumut și credit, normele legale expres stipulează că creditorul este în drept să stabilească o altă rată a dobânzii în conformitate cu contractul și legea.

Precizează că art.1244 alin.(2) din Codul civil, prevede că interdicția prevăzută la alin.(1) a prezentului articol potrivit căruia rata anuală a dobânzii nu poate depăși dublul ratei de referință Chibor nu se aplică dobânzilor percepute de la organizațiile de creditare nebancară etc.

Relevă că instanța de judecată a aplicat eronat prevederile art.15 alin.(7) din Legea nr.202/2013 în condițiile în care aceste prevederi sunt în vigoare din 29 aprilie 2022, iar contractul de credit a fost încheiat la 04 februarie 2022.

În consecință, consideră neîntemeiată soluția instanței de fond, întrucât nu corespunde normelor de drept material.

Reprezentantul apelantei, ***** ***** în ședința instanței de apel a solicitat admiterea cererii de apel în sensul formulat.

Intimatul, ***** în ședința instanței de apel nu s-a prezentat din motive necunoscute, deși a fost citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei, din care considerente, în temeiul art.379 alin.(2) CPC, Colegiul a dispus examinarea cauzei în absența acestuia.

Audiind reprezentantul părții în proces, studiind cererea de apel în cumul cu materialele cauzei, Colegiul consideră necesar de a respinge apelul declarat, a menține hotărârea instanței de fond din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform prevederilor art.117 alin.(1) CPC, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului.

Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la

pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de apel reține că obiectul prezentului litigiu reiese din circumstanțe ce au avut loc după 01 martie 2019, astfel încât aplicabile speței sunt dispozițiile legislației în vigoare la data desfășurării raportului juridic litigios – Codul civil în redacția din 01 martie 2019.

Conform art.9 alin.(1) și (2) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

(2) Drepturile și obligațiile civile apar:

a) din ***contracte*** și din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile;

c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi și obligații;

d) în urma creării și dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogățirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art.10 alin.(1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. ***Buna-credință*** se prezumă până la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art.11 alin.(1)-(2) din Codul civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

În temeiul art.775 alin.(1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Iar, conform alin.(2) al aceluiași articol, este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

În corespundere cu art.1069 alin.(1)-(6) din Codul civil, ***clauza propusă*** de una dintre părți ***nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul***, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.

(2) Dacă una dintre părți propune celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse.

(3) ***Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual.***

(4) În contractul dintre un ***profesionist*** și un ***consumator*** se prezumă că:

a) clauzele au fost propuse de către profesionist;

b) clauzele nu au fost negociate individual;

c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terț au fost propuse de către profesionist.

(5) Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispozițiilor prezentului capitol pentru restul contractului.

(6) Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părți și care nu a fost negociată individual.

Potrivit art.3 alin.(1)-(3) din Codul civil, are calitatea de ***consumator*** orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist.

(2) Are calitatea de ***profesionist*** orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obține un profit din această activitate.

(3) Persoana care, într-un raport juridic civil, corespunde atât dispozițiilor alin.(1), cât și dispozițiilor alin.(2) se consideră consumator dacă recunoașterea acestei calități îi oferă o anumită protecție juridică, iar în celelalte cazuri persoana se consideră profesionist.

Potrivit art.947 alin. (1) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Conform art.1070 alin.(1)-(3) din Codul civil, clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta.

(2) Dacă contractul se încheie prin mijloace electronice, partea care propune clauze care nu au fost negociate individual le poate invoca față de cealaltă parte doar dacă ea le-a făcut disponibile celeilalte părți în formă textuală.

(3) În sensul alin.(1), nu se consideră că consumatorului i s-a atras atenția în mod suficient asupra clauzelor doar pentru că în înscrisul contractual există o trimitere la acele clauze, chiar dacă el a acceptat textul.

În corespundere cu art.1071 alin.(1)-(2) din Codul civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sânt elaborate și comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și ***să fie lizibile.*** Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură.

(2) Într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligației de transparență impuse prin dispozițiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Potrivit art.1072 alin.(1)-(3) din Codul civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator***, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul***.

(2) Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist și un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol și art.1075.

(3) Listele prevăzute de articolele menționate la alin.(2) nu vor fi interpretate ca liste exhaustive.

Conform art.1075 alin.(1)-(3) din Codul civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 și 1074 se va ține cont de:

a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art.1071;

b) natura obiectului contractului;

c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului;

d) celelalte clauze contractuale și

e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

(2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului și raportul dintre preț și calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.

(3) În cazul contractelor de asigurări, clauzele care definesc sau care delimitează în mod clar riscul asigurat și limitele răspunderii asigurătorului nu se supun evaluării în măsura în care aceste restricții sânt luate în considerare la calcularea primei plătite de către consumator. Cu toate acestea, clauzele privitoare la procedura care trebuie urmată de fiecare dintre părți după producerea cazului asigurat sânt supuse evaluării caracterului abuziv.

Conform art.1077 alin.(1) pct.4) lit. a) din Codul civil, ***sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, faptul că contractul generează obligații în sarcina consumatorului***, dar nu generează obligații în sarcina profesionistului.

Totodată, potrivit art.1077 alin. (1) pct.6) din Codul civil, ***sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect***, ***solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația*** fără justificare a ***unei penalități disproporționate*** în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

În corespundere cu art.1081 alin .(4) din Codul civil privind domeniul de aplicare a clauzelor abuzive, relevă că orice clauză contrară dispozițiilor prezentului capitol este lovită de nulitate absolută.

Potrivit art.1076 alin.(1) din Codul civil, ***clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.***

Conform art.328 alin.(1) din Codul civil ***nulitatea absolută a actului juridic*** poate fi invocată atât pe cale de acțiune cât și pe cale de excepție de orice persoană care are un interes născut și actual. ***Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces.***

Potrivit prevederilor art.9 alin.(1) CPC instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Din probatoriul administrat în speță, Colegiul a stabilit că la data de 04 februarie 2022 între ***** și ***** a fost încheiat contractul de credit nr.AG6121612 (f.d.10), în temeiul căruia ***** i-a acordat lui ***** un credit în mărime de 4.371 euro, pe un termen de 60 luni, iar potrivit pct. 10 din contractul de credit încheiat, costurile totale aferente creditului reprezintă suma de 10 724,85 euro.

Potrivit contractului de credit nr. AG6121612 din 04.02.2022, este prevăzută plata unui comision de acordare a creditului în mărime de 437,10 euro și plata unei taxe de administrare lunară a creditului în mărime de 48,08 euro, care urmează a fi încasată până la data finală de scadență a creditului 14.02.2027.

Totodată, actele cauzei denotă că plățile aferente pentru utilizarea creditului (comisionul și taxa de administrare), fiind calculate în baza contractului de credit nr. AG6121612 din 04.02.2022, reprezintă suma de 3.334,72 euro (437,10 + 60 x 48,08).

Conform pct.10.1 Partea II a contractului de credit nr. AG6121612 din 04.02.2022, anexa nr. 1 la contractul de credit din 04.02.2022 este prevăzută plata unei penalități unice de 10 euro (f.d.18).

La data de 06 februarie 2023, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ***** prin care a solicitat declararea nulității absolute a pct.11 Partea I a contractului de credit nr. 121612 din 04.02.2022 în partea în care suma creditului depășește 4.371 euro, pct.11, partea I a contractului de credit nr. 121612 din 04.02.2022, în partea în care dobânda aferentă este calculată din suma creditului ce depășește 4.371 euro, pct.2, partea I a contractului de credit nr.AG6121612 din 04.02.2022, care prevede un comision unic de acordare a creditului în mărime de 10%, pct.4, partea I a contractului de credit nr.AG6121612 din 04.02.2022, care prevede taxa de administrare lunară în mărime de 48,08 euro, pct.10.1, partea II a contractului de credit nr.AG6121612

din 04.02.2022 și a penalității unice de 10 euro din anexa nr.1 la contractul de credit din 04.02.2022, nulitatea clauzei din anexa nr.1 la contractul de credit nr. AG6121612 din 04.02.2022, ce prevede comisionul pentru rezoluțiunea contractului în mărime de 5% din soldul creditului, care a fost rezoluționat la inițiativa *****, compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia admiterii cererii de chemare în judecată.

Nefiind de acord cu soluția instanței, la data de 26 iulie 2023, ***** a declarat cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră concluzia instanței de fond una întemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate, motiv pentru care Colegiul menține hotărârea primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

În argumentarea acestei poziții, Colegiul reține că nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condițiilor de valabilitate a actului juridic, iar ***în măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulității***.

Totodată, este de menționat că, după natura interesului ocrotit prin norma încălcată, art.308 din Cod civil distinge nulitatea absolută și relativă a actului juridic.

Prin nulitate absolută se înțelege acea nulitate care sancționează nerespectarea, la încheierea actului juridic civil, a unei norme, care ocrotește un interes general, obștesc, iar nulitatea relativă, a fost instituită pentru ocrotirea unor interese individuale.

În speță, Colegiul atestă că apelantul ***** pretinde nulitatea absolută a clauzelor contractuale abuzive prevăzute la pct.11 Partea I a contractului de credit nr.121612 din 04.02.2022 în partea în care suma creditului depășește 4.371 euro, pct.11, partea I a contractului de credit nr.121612 din 04.02.2022, în partea în care dobânda aferentă este calculată din suma creditului ce depășește 4371 euro, pct.2, partea I a contractului de credit nr.AG6121612 din 04.02.2022, care prevede un comision unic de acordare a creditului în mărime de 10%, pct.4, partea I a contractului de credit nr.AG6121612 din 04.02.2022, care prevede taxa de administrare lunară în mărime de 48,08 euro, pct.10.1, partea II a

contractului de credit nr.AG6121612 din 04.02.2022 și a penalității unice de 10 euro din anexa nr.1 la contractul de credit din 04.02.2022, nulitatea clauzei din anexa nr.1 la contractul de credit nr.AG6121612 din 04.02.2022, ce prevede comisionul pentru rezoluțiunea contractului în mărime de 5% din soldul creditului, care a fost rezoluționat la inițiativa *****

În acest context, Colegiul reține prevederile art.1075 alin.(1) din Codul civil, potrivit cărora la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin. (1), art.1073 și 1074 se va ține cont de:

a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art.1071;

b) natura obiectului contractului;

c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului;

d) celelalte clauze contractuale

e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

Potrivit art.1100 alin.(1) și (2) din Codul civil, contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credințe.

Contractul se interpretează după intenția comună a părților, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați.

În acest sens, Colegiul relevă că o clauză poate fi calificată abuzivă dacă clauza contractuală în litigiu nu a fost negociată, prin ea însăși creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, dezechilibrul creat este în detrimentul consumatorului, nefiind respectată cerința bunei credințe.

Totodată, o clauză, pentru a fi abuzivă, trebuie să producă un dezechilibru între prestațiile părților, analizarea acestei condiții implicând o comparație între interesele celor două părți ale contractului, pentru a se verifica, dacă interesul consumatorului a fost neglijat, în raport cu cel al contractantului său.

Pentru a ști dacă o clauză provoacă un „dezechilibru semnificativ” între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului, trebuie să se țină seama, în special, de normele aplicabile în dreptul național, în lipsa unui acord între părți, în acest sens.

Prin intermediul unei asemenea analize comparative, se va ține cont în ce măsură contractul îl plasează pe consumator într-o situație juridică mai puțin favorabilă în raport cu cea prevăzută de dreptul național în vigoare.

De asemenea, este relevant în acest scop, să se procedeze la o examinare a situației juridice, în care se găsește consumatorul menționat, având în vedere mijloacele de care dispune, potrivit reglementării naționale, pentru a face să înceteze utilizarea clauzelor abuzive.

La aprecierea bunei-credințe trebuie acordată o atenție deosebită forței pozițiilor de negociere ale părților, faptului de a ști dacă consumatorul a fost încurajat să-și dea acordul pentru clauza în cauză și dacă bunurile sau serviciile

au fost vândute sau furnizate la cererea expresă a consumatorului, întrucât condiția de bună-credință poate fi îndeplinită de vânzător sau furnizor atunci când acesta acționează în mod corect și echitabil față de cealaltă parte de ale cărei interese legitime trebuie să țină seama.

În temeiul art.775 alin.(1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

În conformitate cu art.1071 din Codul civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sânt elaborate și comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligației de transparență impuse prin dispozițiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

La caz, reieșind din conținutul contractului de credit încheiat cu consumatorul *****, Colegiul observă că clauzele contractuale a cărei nulitate se pretinde într-adevăr sunt abuzive în condițiile în care contravin principiilor bunei credințe, contrar aserțiunilor apelantei nu au fost negociate individual cu reclamantul intimat *****, prin ele însele creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, dezechilibrul creat fiind în detrimentul consumatorului *****, or pentru un credit în valoare de 4371 euro acordat consumatorului, organizația nebancară (*****) a pretins de la ***** achitarea costurilor totale aferente creditului în sumă de 10 724,85 euro.

În această ordine de idei, Colegiul învederează că prin clauză contractuală în litigiu care să nu fi fost negociată se înțelege că ***contractul de credit, încheiat cu consumatorul este pre-formulat, standard***, clauzele fiind prestabilite de către creditor, fără să fi dat consumatorului ***** posibilitatea de a modifica sau înlătura vreuna dintre clauze, iar eventualele diferențe dintre ele nu se datorează negocierii cu clienții, ci particularităților fiecărui client în parte.

Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune, așa după cum este contractul de credit din cazul din speță, iar prezentarea către public a diferitor pachete/opțiuni de creditare/împrumut reprezintă o formă de publicitate/de informare, în legătură cu serviciile oferite, însă odată făcută alegerea unui anumit tip de produs, de către consumator, acesta este lipsit de posibilitatea reală de a negocia condițiile/termenele/clauzele acelui contract, pentru care a optat, în urma informării.

Astfel, ***negocierea directă cu consumatorul*** ***** ***nu este echivalentă cu***

prezentarea pachetului de servicii de către creditor și cu obligația de informare, negocierea presupunând că partea (consumatorul) să aibă posibilitatea modificării clauzelor contractuale.

Prin ele însele creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților în cazul când nu se acordă aceleași drepturi ambelor părți contractante, similar cazului din speță.

Totodată, o clauză, pentru a fi abuzivă, trebuie să producă un dezechilibru între prestațiile părților, ceea ce se regăsește și în prezenta speță, or interesul consumatorului ***** a fost neglijat, în raport cu cel al contractantului său.

Ține de menționat și faptul că dezechilibrul dintre consumator și instituția de micro finanțare ce oferă creditul, este ușor vizibilă, ***dezechilibru care este în primul rând unul economic***, neavând importanță, dacă s-au produs sau nu efecte în patrimoniul consumatorului.

În speță, ***** fiind presat financiar pe motiv că avea nevoie de bani consumatorul a fost încurajat în grabă să-și dea acordul inclusiv pentru clauzele în cauză, ceea ce denotă că creditorul nu a acționat întru totul corect și echitabil față de cealaltă parte de ale cărei interese legitime trebuia să țină seama.

Buna-credință presupune din această perspectivă, faptul că nici una dintre părți nu urmărește să obțină, ca urmare a încheierii contractului, mai mult decât valoarea contraprestației, la care s-a obligat cealaltă parte, respectând, astfel, un echilibru al prestațiilor reciproce, la caz acest aspect a fost neglijat, consumatorul ***** fiind plasat într-o situație juridică mai puțin favorabilă în raport cu cea prevăzută de dreptul național în vigoare, caz în care în temei legal au fost anulate de instanța de fond clauzele abuzive.

Or, potrivit art.1076 alin.(1) din Codul civil, ***clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.***

În acest sens, Colegiul reține și prevederile art.775 alin.(1) din Codul civil, potrivit cărora debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Iar, conform alin.(2) al aceluiași articol, este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

În conformitate cu art.1100 alin.(1) și (2) din Codul civil, contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credințe. Contractul se interpretează după intenția comună a părților, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați.

Potrivit art.1107 alin.(1) și (2) din Codul civil, neclaritățile din condițiile contractuale standard se interpretează în defavoarea părții care le-a formulat.

În caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligația și în defavoarea celui care a stipulat-o. ***În toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea*** aderentului sau a ***consumatorului.***

În corespundere cu art.1069 alin.(1)-(6) din Codul civil, ***clauza propusă*** de una dintre părți ***nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul***, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.

(2) Dacă una dintre părți propune celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse.

(3) ***Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual.***

(4) În contractul dintre un ***profesionist*** și un ***consumator*** se prezumă că:

a) clauzele au fost propuse de către profesionist;

b) clauzele nu au fost negociate individual;

c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terț au fost propuse de către profesionist.

(5) Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispozițiilor prezentului capitol pentru restul contractului.

(6) Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părți și care nu a fost negociată individual.

Potrivit art.3 alin.(1)-(3) din Codul civil, are calitatea de ***consumator*** orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist.

(2) Are calitatea de ***profesionist*** orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obține un profit din această activitate.

(3) Persoana care, într-un raport juridic civil, corespunde atât dispozițiilor alin.(1), cât și dispozițiilor alin.(2) se consideră consumator dacă recunoașterea acestei calități îi oferă o anumită protecție juridică, iar în celelalte cazuri persoana se consideră profesionist.

Conform art.1070 alin.(1)-(3) din Codul civil, clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta.

(2) Dacă contractul se încheie prin mijloace electronice, partea care propune clauze care nu au fost negociate individual le poate invoca față de

cealaltă parte doar dacă ea le-a făcut disponibile celeilalte părți în formă textuală.

(3) În sensul alin.(1), nu se consideră că consumatorului i s-a atras atenția în mod suficient asupra clauzelor doar pentru că în înscrisul contractual există o trimitere la acele clauze, chiar dacă el a acceptat textul.

În corespundere cu art.1071 alin.(1)-(2) din Codul civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sânt elaborate și comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și ***să fie lizibile.*** Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură.

(2) Într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligației de transparență impuse prin dispozițiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Potrivit art.1072 alin.(1)-(3) din Codul civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator***, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul***.

(2) Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist și un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol și art.1075.

(3) Listele prevăzute de articolele menționate la alin.(2) nu vor fi interpretate ca liste exhaustive.

Conform prevederilor art.1075 alin.(1)-(3) din Codul civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 și 1074 se va ține cont de:

a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art.1071;

b) natura obiectului contractului;

c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului;

d) celelalte clauze contractuale și

e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

(2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului și raportul dintre preț și calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.

(3) În cazul contractelor de asigurări, clauzele care definesc sau care delimitează în mod clar riscul asigurat și limitele răspunderii asigurătorului nu se supun evaluării în măsura în care aceste restricții sânt luate în considerare la

calcularea primei plătite de către consumator. Cu toate acestea, clauzele privitoare la procedura care trebuie urmată de fiecare dintre părți după producerea cazului asigurat sânt supuse evaluării caracterului abuziv.

Potrivit art.1077 alin.(1) pct.4) lit. a) din Codul civil, ***sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, faptul că contractul generează obligații în sarcina consumatorului***, dar nu generează obligații în sarcina profesionistului.

În particular, Colegiul observă că în contractul de credit a fost stipulată pe lângă suma creditului acordat și achitarea unei dobânzi anuale de 21 % în sumă de 3022 euro, a unui comision de acordare în sumă de 437,1 euro, a unei taxe de administrare în sumă de 48 euro lunar (2897,62 euro), DAE 76,29 % pe an care în primul rând este una disproporționat de mare ce favorizează profesionistul, permițându-i contrar prevederilor art.942 din Codul civil, de a solicita de la orice consumator care nu și-a îndeplinit obligația o compensație exagerată în raport cu prejudiciul cauzat de neonorarea obligațiilor contractuale.

Or, conform art.1764 alin. (1) din Codul Civil, părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante, iar potrivit art.1244 din Codul Civil, în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobânzi, a cărei rată anuală ***nu poate depăși dublul ratei de referință CHIBOR*** înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat rata dobânzii.

Dobânda Anuală Efectivă (DAE) include toate plățile pentru un împrumut exprimat ca procent anual din valoarea creditului (dobânzi, comisioane, taxe ș.a).

La caz, creditul a fost acordat lui ***** în temeiul contractului de credit nr.121612 din 04 februarie 2022 cu o dobândă anuală efectivă ***(DAE) exagerată*** în mărime de 76,29 %, deși la momentul încheierii contractului rata de baza a BNM era de zeci de ori mai mică.

De altfel, la suma creditului de 4371 euro, cu un DAE de 76,29 % costul total al creditului este de 10724,85 euro, de unde rezultă că suma totală a dobânzilor, penalităților și orice alt tip de plăți, incluse în contractul de credit din 04 februarie 2022 este mai mare decât corpul creditului în sine, ceea ce este inadmisibil.

Totodată, creditorul în temeiul contractului de credit nominalizata a prevăzut și plata unei penalități în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere, a unei penalități unice de 200 lei, a comisionului de 5 % pentru rezoluțiunea contractului.

Astfel, deși legiuitorul a prevăzut în legislația civilă care sunt condițiile de impunere a penalităților precum și modalitățile de calcul a acesteia, în contract au fost incluse și aceste clauze care la fel sunt abuzive, or pe lângă faptul că nu

au fost negociate, mărimea acestora este disproporționat de mare în raport cu prejudiciul adus creditorului prin neachitarea în termen a creditului.

Iar, potrivit art.1077 alin. (1) pct.6) din Codul civil, ***sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația*** fără justificare a ***unei penalități disproporționate*** în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Conform art.1081 alin .(4) din Codul civil, orice clauză contrară dispozițiilor prezentului capitol este lovită de ***nulitate absolute***.

Iar, în condițiile în care s-a constatat nulitatea, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că aceste clauze sunt abuzive, având în vedere că nu au fost negociate individual cu debitorul, favorizează comerciantul, sunt contrare principiului bunei credințe, iar fiind inechitabile sunt lipsite de efect.

Țin de menționat și faptul că respectivele clauze nu au fost lizibile și nici exprimate într-un limbaj ușor inteligibil.

Sintagma „exprimate într-un limbaj ușor inteligibil" nu poate fi redusă la o exprimare clară și ușor inteligibilă din punct de vedere gramatical sau literal, pentru că altfel ar fi fost de prisos a se face această mențiune în cuprinsul unui act normativ, ci la situația în care clauza să fie clar definită, astfel încât consumatorul să aibă reprezentarea clară a rațiunilor și fundamentelor relative, la conținutul clauzelor și efectelor acestora asupra contractului în ansamblu.

În același timp, Colegiul apreciază critic impunerea consumatorului la plata unei sume exagerat de mari și prin prisma art.1 al Primului Protocol adițional la Convenția Pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la 04 noiembrie 1950, în vigoare pentru Republica Moldova din 01 februarie 1998, care interzice orice imixtiune în dreptul persoanei de a dispune de bunul său și reține drept neîntemeiată o eventuală îmbogățire nejustificată a creditorului din contul bunurilor consumatorului.

În acest context, Colegiul reține și prevederile Recomandării CSJ nr.95 din 6 decembrie 2016 cu privire la aplicarea dispozițiilor legale ce vizează contractul de credit/împrumut, încheiat cu organizațiile de micro finanțare unde se indică că în lipsa unor probe concrete privind negocierea, instanța de judecată va constata că creditorul nu a dovedit prezumția caracterului nenegociat al clauzelor standard.

Totodată, deoarece în tot sistemul de micro finanțare se impun contracte pre formulate, nenegociabile, consumatorii nu au posibilitatea reală să ia cunoștință, la data semnării contractului, de amploarea și de componenta riscului la care s-au expus, care sunt factorii ce le vor influența creditul, ce costuri, comisioane ar putea să le fie puse în sarcină, după semnarea/acceptarea contractului etc, într-o asemenea manieră, încât să poată refuza contractul.

În acest context, Colegiul apreciază ca fiind întemeiate argumentele reclamantului precum că apelanta a operat cu noțiuni neclare, ”nelizibile” pentru a ademeni consumatorul ***** presat financiar de a contracta creditul.

Nu poate fi reținut nici argumentul apelantei precum că odată semnat/acceptat un contract, acesta îi este opozabil consumatorului, indiferent dacă este legal, nul sau abuziv.

De altfel, în dreptul european, cadrul principal de reglementare este conferit de Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive, în contractele încheiate cu consumatorii, Directiva 2008/48/CE privind contractele de credit pentru consumatori care prevede că în domeniile pe care le armonizează, statele membre nu pot menține sau introduce în legislația lor națională dispoziții diferite, față de cele stabilite de directivă, iar în dreptul intern, Directiva 93/13/CEE din 05 aprilie 1993 a fost transpusă în Codul civil, iar Directiva 2008/48/CE din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori a fost transpusă prin Legea nr.202 din 12 martie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

Conform prevederilor art.12 alin.(2) al Legii privind contractele de credit privind consumatorii nr.202 din 12.07.2013 în vigoare din 06 martie 2014, costurilor aferente contului curent nu le sânt aplicabile interdicțiile prevăzute la alin.(1) lit. a). ***Costurile aferente contului curent trebuie să corespundă costurilor efective ale creditorului***, să se limiteze la acoperirea acestora și ***să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare pentru acesta.***

Prin urmare, din analiza prevederilor contractuale, Colegiul concluzionează contrar apelantei clauzele contractuale a cărei nulitate se pretinde în prezenta speță nu sunt compatibile cu principiile de bază (esențiale) ale reglementărilor legale, astfel încât prevederile contractuale indicate, nu au fost negociate, contractul de credit fiind redactat de pârât unilateral potrivit unor clauze contractuale standard, fără acordarea posibilității debitorului de a discuta conținutul acestora.

Or, la caz lipsesc careva indicii că clauzele contractuale, au fost negociate, fapt care se confirmă și prin rapiditatea de semnare a contractului de primire a banilor.

Totodată, Colegiul conchide că în corespundere cu prevederile art.1244 din Codul civil, dobânda aplicată de organizațiile de micro finanțare ar trebui să fie una rezonabilă în raport cu cea stabilită de Banca Națională a Moldovei și nu una excesiv și nejustificat de mare.

Cu referire la argumentele cu privire la faptul că ***** se află într-o poziție dezavantajoasă, suferind pierderi, se remarcă că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa inter alia a statuat că în ce privește problema, dacă o instanță învestită cu un litigiu, decurgând dintr-un contract încheiat între un

comerciant și un consumator poate verifica, din oficiu, în ce măsură clauzele cuprinse în acest contract au caracter abuziv, trebuie constatat că sistemul de protecție introdus prin directivă pornește de la premisa, potrivit căreia consumatorul se află, din punctul de vedere al echilibrului contractual și al forței de a negocia, într-o poziție dezavantajoasă față de comerciant și deține un nivel mai scăzut de cunoștințe față de acesta, ceea ce duce la acceptarea unor clauze prestabilite de comerciant, fără posibilitatea de a influența conținutul acestora.

Conform art.331 alin. (1) din Codul Civil ***actul juridic nul se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs nici un efect juridic din momentul încheierii***.

În consecință, Colegiul conchide că toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantă, sunt vădit lipsite de suport juridic, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

Potrivit prevederilor art.94 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Subsecvent, Colegiul menține hotărârea instanței de fond și în partea cheltuielilor de judecată, fiind o cerință subsecventă care poartă soarta cerinței de bază.

Colegiul ține să remarce și că apelanta utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Mai mult, CEDO reține că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61,). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Față de cele ce preced, având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelantă sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind nulitatea clauzelor contractuale încheiate cu consumatorii.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicare, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului
Țurcan Ion

Judecătorii
Malîi Ala

Dulghieru Dorin

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Judecător Manoli Grigore)
Dosarul: nr.2a-3902/23 (2-23018695-02-2a-16102023)

D I S P O Z I T I V U L
D E CI Z I E I

28 martie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Țurcan Ion
Judecătorii Malîi Ala și Dulghieru Dorin
Grefier Lungu Eduard

examinând în ședință publică cererea de apel declarată de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind nulitatea clauzelor contractuale încheiate cu consumatorii.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind nulitatea clauzelor contractuale încheiate cu consumatorii.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicare, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului
Țurcan Ion

Judecătorii
Malîi Ala

Dulghieru Dorin